

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1845/2021
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Војиновић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Небојша Малешевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2919/20 од 13.01.2021. године, у седници одржаној 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2919/20 од 13.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9208/2019 од 18.09.2020. године, утврђено је да је тужилац, као законски наследник пок. ГГ, власник стана број .. на трећем спрату, површине 26,16 м², у ... у ул. ... бр. ..., на парцели број .. КО ..., према нацрту Гедетског бироа ГЕО-ПМ бр Е-../2013, како је у изреци наведено, те да су тужени дужни да трпе да се тужилац по основу ове пресуде упише као власник предметног стана у листу непокретности РГЗ и друге јавне књиге. Утврђено је да је ништав уговор о купопродаји који су тужени оверили 09.09.2010. године пред Основним судом у Новом Саду број ОвЗ. ../2010. Тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 342.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијен је захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ парничних трошкова од пресуђења до извршности.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 2919/20 од 13.01.2021. године, одбио жалбу тужених и потврдио првостепену пресуду. Одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде, донете у другом степену, тужени су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, погрешне примене материјалног права с предлогом да се о ревизији одлучује у смислу члана 404. истог Закона, а посредно се ревизијом указује на погрешно утврђено чињенично стање.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/2014, 78/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у погледу оцене савесности два купца исте непокретне ствари и с тим у вези, стицање својине на непокретној ствари, оценом јачег права два купца исте непокретне ствари. Наиме, услови за примену института јачег у праву једног од више купаца исте непокретности решава се у сваком конкретном случају, зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или разматрања питања од општег интереса.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чија је утврђена вредност предмета спора 1.000.000,00 динара (постављеним у тужби од 27.03.2015. године), колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору ради стицања својине, у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 27.03.2015. године, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом чланова 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**